

## Årets språkprisvinner 2016

Årets prisvinner gir ut sine tekster mellom to permer og i avisformat. I avisformatet fungerer prisvinneren som kritiker, noen ganger med snert, men alltid med grundighet og respekt for forfatteren. Han er kjent for de store, ambisiøse monografiene. Som historiker og som forfatter kan han håndtere mye kunnskap som skal formidles til en bred leserskare. Samtidig kan han skrive den gode historie om det lille, som skaper nysgjerrighet og interesse.

Prisvinneren har mot til å være subjektiv og personlig. Det er aldri tvil om hva han mener, og hvilke tanker han vil formidle. Han har temperament og vekker følelser, og er ikke redd for å utlevere seg selv og andre. Han er likevel ikke en forfatter som skaper sensasjon gjennom personkarakteristikker. Det personlige er balansert, og det er godt begrunnet i tekstene.

Forfatteren evner å samle en stor mengde bakgrunnskilder til en håndterbar og lesbar bok. I innledningen til et av verkene sine sier han: *«Jeg vil fare over historien som en måke over fjorden og stupe ned når jeg ser det glimte av sølv under overflaten.»* Her gir han oss en historie som er fylt med både faktakunnskap og analyser. Og på samme tid gir han oss som lesere en medrivende fortelling. Han er som alltid tydelig i sin subjektive tilstedeværelse.

Prisvinneren har mot til å ta tydelige valg både når det gjelder avgrensinger av saksområder og hvor mange detaljer han vil dele med oss. Han skaper oversikt gjennom enkeltsaker, og gjennom et tydelig – og kjøttfullt – språk.

*«Jeg husker så lite fra barndommen. Kroppen husker, men ikke jeg, og når jeg vil skrive om den, er det som om jeg går på et loft i stummende mørke.»* I sin siste bok undersøker forfatteren sin egen historie, sin families historie; den brokete bakgrunnen faren bar med seg inn i familien. Han provoserer fram nye tanker om identitet og om migrasjon. Han har skrevet en sakprosa bok som kunne ha vært utgitt som skjønnlitteratur, og som han selv kaller en familiefortelling. Han gir oss som lesere kunnskap om historie og samfunnsliv gjennom et subjektivt perspektiv. Gjennom språket skaper han nærhet og vekker følelser.

Prisvinneren er ikke redd for å bruke store ord, og ord som nettopp vekker følelser og engasjement. Men han bruker bare disse ordene for å bygge opp under de tankene og den historien han vil ha oss til å tro på. Han forfører oss slik at vi som lesere får oss fortalt en historie som vi ikke hadde forventet oss.

Årets prisvinner er Ivo de Figueiredo for hans to bøker:

*ord/kjøtt. Norsk scenedramatikk 1890–2000* (Cappelen Damm 2014)

*En fremmed ved mitt bord* (Aschehoug 2016)